

Trpasličie dobrodružstvo

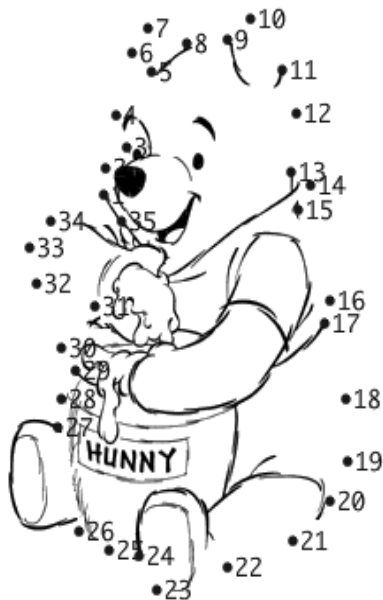
Na salaši Trpaslíkovo žili trpaslíci Peťo, Borko, Ivanko a Vladko. Títo trpaslíci na svojom salaši pestovali štvorcovú kapustu, okrúhlu mrkvu, trojuholníkové zemiaky a sladkú cibuľu. Mali aj svoje ovečky s cukrovou vlnou, kozičky so zelenými krídlami a kačičky so svietiacim perím, o ktoré sa starali a ony im za odmenu dávali čokoládové mlieko, z ktorého naši trpaslíci robili čokoládový syr. Trpaslíci na svojich koníkoch so zamatovou srst'ou chodili do mesta predávať syr a zeleninu.

Jedného dňa si Ivanko a Vladko všimli, že im chýba jeden rad štvorcovej kapusty a sladkej cibule. Na druhý deň Borko zbadal, že im zmizli aj dva rady trojuholníkových zemiakov a tri rady okrúhlej mrkvy. Trpaslíci si mysleli, že im zeleninu jedia slimáky. Dohodli sa, že budú strážiť svoju záhradu. Každý deň strážili, ale žiadneho slimáka nevideli. A zelenina kapala aj ďalej. Potom si mysleli, že im zeleninu jedia červičky. Kopali, ryli, hrabali, červičkov nebolo, ale odhalili, že sa pod zeleninou v zemi ukrýva zvláštny, úzky, dlhý tunel. Kopali, ryli, hrabali hlbšie a hlbšie, ale kam vedie tunel, sa nedozvedeli.

Peťo a Borko sa rozhodli, že pôjdu ku kukuričnej víle, aby im poradila, čo majú robiť. Vydali sa na cestu. Na svojich koňoch so zamatovou srst'ou cestovali horami, dolami, dedinami, mestami päť dní a päť nocí, až sa dostali k najväčšiemu kukuričnému poľu na svete. V strede kukuričného poľa, v kukuričnom paláci, býva kukuričná víla. Peťo a Borko zavolali na vílu. Víla priletela na svojom kukuričnom bocianovi. Trpaslíci ju poprosili, aby im poradila, čo majú robiť, aby sa dozvedeli, kam im mizne zelenina a čo je to za tunel. Víla obletela trikrát okolo našich trpaslíkov. V prvom kruhu sa zmenila na včielku, v druhom na lienku a v treťom kruhu na motýľa, a potom ju už nevideli. Víla začarovala Peťu a Borku a tí sa zmenšili na veľkosť jedného zrníčka žita.

Zdrobnení Peťo a Borko sa vrátili do Trpaslíkova a odišli do záhrady preskúmať, čo je to za tunel. Malí Peťo a Borko mohli už teraz vojsť do tunela. Kráčali i bežali a zrazu zbadali svetlo. Keď prišli k svetlu, pred nimi sa zjavila izba. V izbe bol malý stolík, dve malé postieľky, malá skriňa, malé nádoby, malé vidličky a lyžičky, malý odev. Začalo niečo hrkotať. Peťo zavolať: „Haló, je tu niekto?“ Znovu iba hrkot. Borko povedal: „My sme kamaráti, nič zlé vám neurobíme. Ukážte sa.“ Počujú šuchot. Peťo vraví: „My sme Peťo a Borko, trpaslíci z Trpaslíkova, boli sme u kukuričnej víly, aby nás zmenšila,

aby sme mohli prísť k vám, zoznámiť sa s vami.“ Spoza drobného gauča bolo počuť hlások: „Nehneváte sa na nás, že sme vám kradli zeleninu?“ Trpaslíci odpovedali: „Nie, nehneváme sa.“ Spoza gauča vyšli dve malé trpasličky. Také maličké ako Peťo a Borko. Peťo povedal: „My sme boli u kukuričnej víly, aby nás zmenšila, aby sme mohli vojsť do tunela a aby sme zelenina; ale ako to, Naľakané trpasličky ale predsa našim rozprávku o tom, ako sme na Dunaji chytať nachytali, upražili sme sme sa zobudili takéto že jedna rybička bola Kráľa nad kráľmi sme tú rybičku zjedli, kráľ zmenšil, aby sme sme na zemi nemohli vysoko. Nemôžeme si tak sme si našli záchranu vo vašej záhrade. Nasťahovali sme sa pod vašu zeleninu, ktorou sa živíme. Nehnevajte sa na nás, prosíme vás.“

videli, kde nám mizne že ste vy také maličké?“ sa triasli od strachu, trpaslíkom vyrozprávali sa ony zmenšili: „Boli ryby. Keď sme ich dost’ si ich na večeru. Ráno maličké. Nevedeli sme, ryba Dunajského kráľa. všetkých riek. Preto, že za trest nás Dunajský boli takéto malé. Drobné žiť. Všetko je pre nás nič zadovážiť na jedlo,

Peťo a Borko sú plní porozumenia. Jasné, že sa nehnevajú na dve malé trpasličky. Veď aj oni vedia, ako je ťažké byť maličkým ako zrnko žitka. Trpaslíci spolu s malými trpasličkami odišli znovu ku kukuričnej víle. Vyrozprávali jej všetko, čo sa im prihodilo. Víla znovu trikrát obletela okolo trpaslíkov. Po prvom kruhu sa zmenila na ružovú kravu, po druhom na zeleného somára, po treťom na modrú húsku, a potom ju už nevideli. A trpaslíci boli znovu veľkí. Peťo a Borko s novými kamarátkami sa vrátili do Trpaslíkova. Spolu s Ivankom a Vladkom prichystali večeru, na ktorú si zavolali aj trpaslíkov zo susedných salašov, trpasličky si zavolali svoje kamarátky a jedli, pili, kamarátili sa, spievali a tancovali až do rána.

Anna Kovárová (Stará Pazova)
Oddelenie slovakistiky
Filozofická fakulta
Univerzita v Novom Sade